

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 24. S. Odonis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X.
A. C. 942.

§. XXIV.

S. Odonis Obitus.

Elog. Odon.
n. 38. Sæc. V.
Act. Ben. p.
141.
Vit. per Jo.
l. III. n. 7.

Eodem anno nongentesimo quadragésimo secundo Stephanus Papa S. Odonem Abbatem Cluniacensem, gratia componendæ pacis inter Hugonem Italiae Regem & Albericum Patricium, Romam tertio accersivit, necdum enim erat bellorum finis. Sancto igitur Odoni Romæ versanti Albericus Monasterium S. Eliae Subpontonense prope urbem Nepesinam dedit, ut collapsam disciplinam reduceret. Is illi Monasterio Abbatem præfecit quemdam ex Discipulis suis nomine Theodartum, qui cum monachos senes ab esu carniū alia ratione abstrahere non posset, pisces magnis sumptibus e vicinis regionibus afferri curabat. Sed ecce, ex aquis torrentis prope monasterium decidentis formatus est lacus, qui pisces monachis leviori impendio suppeditavit. Id prodigii loco habitum, & S. Odonis precibus in acceptis relatum.

n. 12.

Romæ positus S. Odo febre acuta & continua corripitur, & ad extrema deducitur. Cum vero vehementi desiderio teneretur revisendi tumulum S. Martini, ut ibi vitam corporis finiret, ubi prima vitæ spiritualis fundamenta jecerat, per quietem ei conspicabilis formæ vir obicitur, dicens, instare quidem ultimam

timam ejus resolutionem, sed S. Martini inducias impetrasse, quoad in patriam reverteretur. Nec fefellit eum visio; remisit vis morbi, viresque suffectæ, donec Turonem rediret, quo Sancti Episcopi Festivitate imminente pervenit. Illa vero singulari pietatis sensu celebrata, die exinde quarta rediit febris & ipse die, a Festo octava, decima octava Novembris, anno nongentesimo quadragesimo secundo, ætatis suæ sexagesimo quarto, ex quo Abbatis munus Cluniaci susceperat, decimo quinto, beato sine quievit. Ecclesia ipso obitus die ejusdem memoriam colit. Corpus in Ecclesia S. Juliani Turonensis conditum ab Archiepiscopo Theotilone, qui S. Odone piam operam conferente illud Cœnobium, a S. Gregorio Antecessore suo fundatum, & a Normannis destructum, reparaverat. Theotilo exinde triennio elapso, cum Lauduno, quo ad Regem Principes pacandos iter susceperat, rediret, vita functus, in eadem S. Juliani Ecclesia sepulchrum nactus est.

Inter Monasteria a S. Odone reformata magis celebrata sunt sequentia. Auriliacense in Arvernia nuper a S. Geraldo extractum. Floriacense ad Ligerim, reformatum rogante Comite Elisiardo, qui postquam hanc Abbatiam a Rudolpho Rege Franciæ, ut eam S. Odoni da-

R 3 ret,

Sæculum X.
A. C. 942.

Mart. Rom.
18. Nov.

Frod. Chr.
945.

Mabil. Elog.
p. 135.

Sæculum X. ret, obtinisset, eundem cum duobus
A. C. 942. aliis Comitibus duobusque Episcopis illo

Monasteria reformata. procedens vi adhita in possessionem im-
misit, veteribus monachis more militum
Sup. l. LIV. armis suum Monasterium propugnanti-
bus. Item Monasterium Sarlatense in
S. 22. agro Petrocoricensi, & Tutelense in Le-
movicensi, postea in Ecclesiam Episcopa-
lem evectum, S. Petri vivi apud Senonas,
S. Juliani Turone, Romanense in Dicece-
si Weldensi, & Carilocense in Matisco-
nensi. Omnium harum Congregatio-
num Abbas ipse agnoscebatur: sed in
qualibet alium Abbatem tanquam suum
Vicarium constituebat. In Italia S. Odo
reformavit Monasterium S. Pauli Romæ,
Supentoniense, Salernitanum, S. Augu-
stini Papiæ *, ubique eandem Discipli-
nam, quæ videlicet Cluniaci vigeat, in-
ducens. Ceterum ipso Cluniacum re-
gente innumeris prope donationibus Res
Cluniacensium auctæ sunt; namque ea-
rum testes literæ hodieque centum octo-
ginta in Tabulariis extant.

* *Ticini.* S. Odonis complura Scripta super-
sunt, Scientiæ ejus & pietatis eximia mo-
numenta. Compendium in Libros Mora-
les S. Gregorii in Job, Hymni & Anti-
phonæ de S. Martino, tres Libelli de Sa-
cerdotio, exinde ejus *Occupationes* & ho-
die *Collationes* dicti. Abbas ordinatus,
alia elucubravit, nempe in Libris qua-
tuor

Mabil. Elog. n. 46. *Sup. S. 4.*

Bibl. Clun. p. 160.

tuor vitam S. Geraldii Comitis Aurilia- Sæculum X.
 censis, Historiam de reversione corpo- A. C. 942.
 ris S. Martini, rogatu Fulconis Boni, Co-
 mitis Andegavensis, scriptam, variosque
 Sermones in honorem ejusdem Sancti,
 quorum ultimus est de combustione Ba-
 silicæ S. Martini (nam illo tempore acci-
 dit) in quo probat, hanc rem nemini
 scandalo esse debere, nec idcirco Sancti
 Intercessionem in minore pretio haben-
 dam. Præterea Vita S. Gregorii Turo-
 nensis opus S. Odonis esse creditur.

In multis locis Scriptorum suorum², Coll. c. 28.
 S. Odo, & præcipue in suis Collationibus
 lapsos Christianorum mores luget, impu-
 dicitiam, rapinam, manifestum Justitiæ
 contemptum. Præsertim deflet, quod
 permulti indigne ad Sacram Communionem
 accedant. *Olim, inquit, in Ecclesiæ
 primordiis istud Mysterium non tam fre-
 quenter celebrabatur; sed quo magis raro
 peragebatur, eo major erat in Christianis
 devotionis fervor.* Narrat, quod Reli-
 quiis S. Walburgæ super Altare positis
 cessaverint miracula, & S. hanc Virgi-
 nem cuidam ægrotanti conspicuam fa-
 ctam dixisse: *Ideo non sanaris, quia Reli-
 quia meæ expositæ sunt super Altare, to-
 tum Divinis Mysteriis Sacrum.* Remotis
 inde Reliquiis, rursus patrata miracula.
 Ubi S. Odoni de Monachis sermo est,
 Apostatas appellat, qui alimenta & ve-
 stimenta

Sæculum X.
A.C. 942.
stimenta a Regula præscripta spernunt, itemque vitium proprietatis damnat, sub prætextu aliquas res ad decorandam Ecclesiam quasi testamento relinquendi.

Elog. Sæc. 5.
Act. Ben. p.
316.
S. Odonis Successor & tertius Cluniaci Abbas fuit Aimardus, quem jam anno nongentesimo quadragesimo primo, priusquam ultimo Romam proficisceretur, eligi curaverat. Aimardus vir humili loco natus, sed clarissimis virtutibus splendens, & Disciplinæ Regularis studiosissimus, rem domesticam multum auxit, quod ex Chartis ducentis septuaginta octo in Archivo Cluniacensi servatis, & sub ipsius Regimine, quod annis sex absolvitur, datis dispicitur.

§. XXV.

S. Gerardus Broniensis.

vit. Sæc. V.
Act. Ben. p.
248.
Sancti Odonis ætate Disciplinam monasticam restituit in Gallia Belgica S. Gerardus Broniensis, sub finem Sæculi IX. nobili profapia apud Namurcum ortus. Pater ejus ab Haganone, quo charior Carolo Simplici nemo fuerat, genus ducebat. Mater vero Stephani Episcopi Tungrensis soror erat. Ipse juvenis in Palatio Berengarii Comitis Lomnacensis versabatur; jamque illa ætate Ecclesiam Broniensem collapsam in prædicio suo restauravit, volens Monasterium fundare. Interim autem Clericos, qui Sacris operarentur, illi Ecclesiæ præfecit,